

## TEISMINIAI PROCESAI

Žurnalistų etikos inspektoriaus sprendimai gali būti skundžiami Regionų administraciniam teismui (Nuo 2024 m. sausio 1 d., vadovaujantis Lietuvos Respublikos administracinių teismų reorganizavimo įstatymu (2022 m. lapkričio 24 d., Nr. XIV-1574), Regionų apygardos administracinis teismas buvo prijungtas prie Vilniaus apygardos administracinio teismo. Vilniaus apygardos administracinio teismo pavadinimas pakeistas į pavadinimą – Regionų administracinis teismas).

Ginčas dėl visuomenės informavimo priemonėse paskleistos informacijos ne visuomet baigiasi žurnalistų etikos inspektoriui priėmus sprendimą. Per ataskaitinį laikotarpį teismui buvo apskūsti 8 arba 3 proc., žurnalistų etikos inspektoriaus priimtų sprendimų. Šis rodiklis, palyginti su ankstesniais metais, ženkliai mažesnis (2022 metais teismui apskūstas 21 sprendimas).

Žurnalistų etikos inspektoriaus sprendimai įsigalioja nuo jų priėmimo dienos ir turi būti vykdomi nedelsiant. Sprendimo galiojimo sustabdymas priklauso teismo kompetencijai, todėl žurnalistų etikos inspektoriaus sprendimo apskundimas dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių sukelia santykinai suspensyvinį poveikį, kuris priklauso nuo pirmosios instancijos ir (ar) apeliacinės instancijos teismo veiksmų.

2023 metais Vilniaus apygardos administracinis teismas priėmė 17 sprendimų, 12 pirmosios instancijos teismo sprendimų Tarnybai buvo palankūs.

Kaip rodo praktika, pirmosios instancijos teismo sprendimai ginčo šalių paprastai netenkina, todėl beveik visada yra išnaudojama galimybė teismo sprendimą apskūsti apeliacine tvarka. 2023 metais Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas išnagrinėjo 16 bylų, kuriose buvo sprendžiamas klausimas dėl žurnalistų etikos inspektoriaus sprendimų. 10 apeliacinės instancijos teismo nutarčių palankios žurnalistų etikos inspektoriui.

Apžvelgtinos 2023 metais išnagrinėjus administracines bylas priimtose Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo nutartyse, kuriose teismas, oficialiai aiškindamas Visuomenės informavimo įstatymo nuostatas, pateikė reikšmingus išaiškinimus ir suformavo praktiką dėl žurnalistų etikos inspektoriaus sprendimų.

2023 m. gegužės 3 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. eA-497-415/2023 Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas po Visuomenės informavimo įstatymo pakeitimo praplėtus viešojo asmens sąvoką ir įtraukus juridinių asmenų dalyvius, kurių valdomi juridiniai asmenys dalyvauja viešuosiuose pirkimuose, vertino konkretaus asmens statusą bei akcentavo, kad kiekvienas atvejis privalo būti vertinamas individualiai, o ne formaliai pritaikius įstatymo nuostatą. Vertindama aptariamo asmens žinomumą, teisėjų kolegija kritiškai vertino pirmosios instancijos teismo argumentus, kuriais trečiasis suinteresuotas asmuo pripažintas viešuoju asmeniu išimtinai vien dėl jo vadovaujamos bendrovės dalyvavimo viešuosiuose pirkimuose fakto. Teisėjų kolegijos vertinimu, dalyvavimas viešuosiuose pirkimuose, šiuo atveju neturįs jokio, net ir netiesioginio, objektyvaus ryšio su inicijuota viešąja diskusija, negali pateisinti teisės į privataus gyvenimo apsaugą ir asmens duomenų apsaugos suvaržymų. Tačiau teisėjų kolegija taip pat neturi teisinio pagrindo paneigti tokios trečiojo suinteresuoto asmens teisinės padėties apskritai. Taigi Lietuvos vyriausiojo administracinio

teismo vertinimu, visais atvejais sprendžiant dėl teisės į privatų gyvenimą pažeidimo būtina įvertinti aplinkybių visumą, o ne tik asmens statusą atsietai nuo skelbiamos informacijos turinio.

2023 m. gegužės 17 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. eA-205-556/2023 buvo vertinamas Kelių eismo taisyklės pažeidusios K. S. nuotraukų, užfiksuotų po pažeidimo padarymo policijos reido metu ir kuriose matomas K. S. atvaizdas bei vairuoto automobilio valstybinis numeris, skelbimo teisėtumas. Pasisakydamas dėl žurnalistų etikos inspektoriaus nustatyto teisės į privatumą pažeidimo, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas nurodė, kad nuotraukų paskelbimas kartu su publikacija vis dėlto tarnauja bendram gėriui ir ne tik kad padeda atkleisti įstatymų pažeidimus, bet ir atlieka teisės pažeidimų prevencinio pobūdžio funkciją. Anot teisėjų kolegijos, privačios informacijos (atvaizdo) paskelbimas (viešinimas) atgraso potencialius pažeidėjus nuo galimai teisei priešingos veikos. Tokio pobūdžio privačios informacijos pavišinimas leistinas saugios ir sveikos visuomenės požiūriu. Vertybiniu aspektu prioritetas teiktinas bendram saugios visuomenės interesui užtikrinti, todėl atsižvelgiant į šios konkrečios bylos aplinkybes, teismas padarė išvadą, kad aptariama Visuomenės informavimo įstatymo 14 straipsnio 3 dalyje nustatyta išimtis, kuomet privati informacija gali būti skelbiama be asmens sutikimo, pirmos instancijos teismo taikyta pagrįstai.

Pasisakydamas dėl tų pačių nuotraukų, kuriose matomas K. S. vairuoto automobilio numeris, skelbimo suderinamumo su asmens duomenų apsauga Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas pabrėžė, jog byloje nėra ginčo dėl to, kad K. S. yra privatus asmuo, todėl atskleisti privatūs duomenys (K. S. vairuoto automobilio valstybiniai numeriai) neatskleidžia jokių viešo pobūdžio detalių. Nuotraukose su valstybiniais automobilio numeriais nėra skelbiama apie teisei ar gerai moralei priešingas veikas ar visuomenėje priimtinioms elgesio taisyklėms priešingus veiksmus, kurias būtų galima atskleisti nesant trečiojo asmens sutikimo. Iš publikuotų nuotraukų turinio, kuriose matyti K. S. vairuoto automobilio valstybiniai numeriai negalima spręsti, kad K. S., kaip privataus asmens, privačių duomenų visuma tenkino viešąjį interesą. Publikacijos (be nuotraukų su automobilio valstybiniais numeriais) tikslas, teisėjų kolegijos vertinimu, galėjo būti pasiektas ir neatskleidus trečiojo suinteresuoto asmens duomenų, todėl žurnalistų etikos inspektoriaus sprendimo dalimi viešosios informacijos rengėjas (skleidėjas) pagrįstai pripažintas pažeidusiu Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 5 straipsnio 1 dalies a punkto bei 6 straipsnio 1 dalies a punkto reikalavimus.

Vis dėlto manydamas, kad priimant šią nutartį galėjo būti padarytas esminis materialiosios teisės normų pažeidimas jas taikant, žurnalistų etikos inspektorius pateikė prašymą dėl proceso atnaujinimo šioje byloje. Prašyme žurnalistų etikos inspektorius pabrėžė, jog toks Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo Visuomenės informavimo įstatymo 14 straipsnio 3 dalies aiškinimas prasilenkia tiek su formuojama Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktika, tiek su Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartyje, kurioje taip buvo vertintas asmens atvaizdo demonstravimas po Kelių eismo taisyklių pažeidimo padarymo, konstatuota, jog „parodytame reportaže pateikta informacija neatskleidė įstatymų pažeidimų ar nusikalstamų veikų, dėl kurių būtų buvęs pagrindas parodyti ieškovų atvaizdus per visuomenės informavimo priemones“ (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008-09-23 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-394/2008). Taip pat Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra išaiškinęs, kad viešam filmuotos medžiagos, kuria fiksuojamas pažeidimas, demonstravimui pateisinti nepakanka asmens neteisėtų veiksmų fakto (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2020-10-28 nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-278-403/2020). Be to, Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, vertindamas duomenų apie asmenis, padariusius Kelių eismo taisyklių pažeidimus, skelbimo teisėtumą yra išaiškinęs, jog kelių eismo saugumo didinimo tikslas

gali būti tinkamai ir taip pat veiksmingai pasiektas kitomis mažiau ribojančiomis priemonėmis (Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 2021-06-22 sprendimas byloje Nr. C-439/19).

Išnagrinėjęs žurnalistų etikos inspektoriaus prašymą dėl proceso atnaujinimo Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2023 m. gruodžio 13 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. eP-67-502/2023 įvertinęs Visuomenės informavimo įstatymo 14 straipsnio 3 dalies nuostatas dėl išimties taikymo, pirmosios instancijos ir apeliacinės instancijos teismų priimtus procesinius sprendimus, sutiko su žurnalistų etikos inspektoriaus prašyme dėl proceso atnaujinimo nurodytomis aplinkybėmis, jog byla nagrinėję teismai galėjo netinkamai, t. y. plečiamai aiškinti minėtos teisės normos nuostatos prasmę, konstatuodami, jog nagrinėjamu atveju egzistavo visuomenės interesas dėl K. S. atvaizdo paviešinimo, kadangi minėta teisės norma galimybę be asmens sutikimo skleisti jo privačią informaciją sieja su įstatymų pažeidimų ar nusikalstamų veikų atskleidimu, o visuomeninę reikšmę turinčios privačios informacijos atskleidimas minimoje normoje siejamas su viešų asmenų privataus gyvenimo aplinkybių atskleidimu, nors nagrinėjamoje byloje nėra duomenų, kad K. S. yra viešas asmuo.

Atnaujinus procesą byla šiuo metu nagrinėjama iš naujo išplėstinės teisėjų kolegijos. Sprendimas dar nėra priimtas.

2023 m. gegužės 17 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. eA-247-1188/2023 Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas toliau nuosekliai plėtojo 2014 m. suformuotą praktiką dėl senaties termino žurnalistų etikos inspektoriaus taikomoms poveikio priemonėms skirti. Teisėjų kolegija pakartojo, kad Visuomenės informavimo įstatyme nėra įtvirtinti terminai žurnalistų etikos inspektoriaus taikomoms poveikio priemonėms skirti, t. y. šiame įstatyme nėra nustatytas įspėjimo bei įpareigojimo paneigti informaciją skyrimo senaties terminas, ir tai laikytina teisės spraga. Ši teisės spraga privalo būti užpildyta taikant įstatymo analogiją. Įvertinus tai, jog Žurnalistų etikos inspektoriaus sprendimu viešosios informacijos rengėjams ir skleidėjams skiriamas įspėjimas laikytinas poveikio priemone, o panašaus pobūdžio poveikio priemonės (įspėjimas) yra numatytos ir kituose įstatymuose, yra pagrindas, taikant įstatymo analogiją, atsižvelgti būtent į šiuose įstatymuose įtvirtintas poveikio priemonių skyrimo terminų skaičiavimo taisykles. Vertybinių popierių įstatymo 46 straipsnio 2 dalyje nustatyta, jog sprendimas dėl poveikio priemonių taikymo gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 2 metai nuo pažeidimo įvykdymo dienos, o esant tęstiniam ar trunkamajam pažeidimui, – nuo paskutinių tęstinio pažeidimo veiksmų atlikimo dienos ar trunkamojo pažeidimo paaikškinimo dienos. Iš esmės analogiškos nuostatos įtvirtintos ir kituose įstatymuose. Visuomenės informavimo įstatyme konstatavus teisės spragą, būtent ši bendro pobūdžio taisyklė pagal įstatymo analogiją taikytina žurnalistų etikos inspektoriui pagal Visuomenės informavimo įstatymą sprendimu viešosios informacijos rengėjams ir skleidėjams skiriant poveikio priemones (įspėjimą bei įpareigojimą paneigti informaciją).

Šioje byloje Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas taip pat išsamiai pasisakė ir dėl sužinojimo apie galimą pažeidimą momento, kai ginčijama publikacija skelbiama internete. Teisėjų kolegija pažymėjo, jog nėra pagrindo nesutikti su pirmosios instancijos teismo išvada, kad nagrinėjamu atveju senaties (2 metų) termino skaičiavimo pradžia yra galimo pažeidimo įvykdymo diena, tai yra publikacijos paskelbimo diena. Nors pareiškėjas nurodė, kad apie publikaciją sužinojo tik 2021 m. sausio 26 d., ką jo teigimu, patvirtina teismui pateiktas susirašinėjimas, tačiau šis susirašinėjimas vienareikšmiškai nepatvirtina sužinojimo momento. Teisėjų kolegija sutiko su pirmosios instancijos

teismo vertinimu, jog atsižvelgiant į tai, kad publikacija buvo paskelbta viešai, į tai, kad pareiškėjas iki publikacijos paskelbimo žurnalisto buvo informuotas apie tai, kad domimasi jo tam tikromis asmeninio gyvenimo detalėmis, ką patvirtina publikacijos turinys, nėra pagrindo teigti, jog pareiškėjas apie galimai savo neturtinių teisių pažeidimą sužinojo vėliau negu publikacija paskelbta bei, kad jis negalėjo žinoti apie ją viešai skelbiamą informaciją, neturėjo galimybės per 2 metų terminą kreiptis dėl savo pažeistų teisių gynimo Visuomenės informavimo įstatyme nustatyta tvarka.

Vis dėlto nagrinėdamas bylą dėl žurnalistų etikos inspektoriaus priimto sprendimo atsisakyti nagrinėti skundą iš naujo po teismo sprendimo dėl suėjusio senaties termino Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2023 m. liepos 5 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. Nr. eA-1264-1047/2023 pasisakė, kad suėjęs senaties terminas neturėtų būti laikomas kliūtimi skundą nagrinėti iš naujo. Teisėjų kolegija nutartyje pabrėžė, kad atsisakęs nagrinėti skundą iš naujo vadovaudamasis poveikio priemonių skyrimo senatį reglamentuojančiomis nuostatomis, žurnalistų etikos inspektorius atsisakė vykdyti teismo sprendimą, kurio juridinė galia prilygsta įstatymui, paneigė pareiškėjos, laiku padavusios skundą dėl viešosios informacijos rengėjo (skleidėjo) veiksmų, įstatymų garantuotas teises į tinkamą jos skundo nagrinėjimą pagal žurnalistų etikos inspektoriaus kompetenciją. Anot Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo, nustačius, jog teismo sprendimo vykdymas yra tiesiogiai susijęs su asmens pažeistų subjektinių teisių ir interesų gynyba, teismo sprendimo vykdymo privalomumas negali būti paneigtas administracinių paslaugų (kompetencijos) įgyvendinimu. Apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegija taip pat sutiko su pirmosios instancijos teismo išvada, kad Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 8 punkto (kuriame *expressis verbis* nustatytas senaties terminas) taikymo vertinimas, šiuo konkrečiu atveju, žurnalistų etikos inspektoriaus teisinės padėties nekeistų.

Toks Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo sprendimas sukėlė nemažai klausimų bei praktinio taikymo problemų. Pažymėtina, jog Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas nenurodė, ar nagrinėjimas teisme automatiškai stabdo senaties termino skaičiavimą, bei įpareigojo skundą nagrinėti netgi suėjus senaties terminui, vertinti ir nustatyti pareiškėjos statusą, tirti kitas reikšmingas aplinkybes. Vis dėlto Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas ankstesnėje savo praktikoje yra išaiškinęs, kad Visuomenės informavimo įstatymo 50 straipsnio 3 dalyje nėra numatyta, kad, esant praleistam terminui priimti sprendimą dėl poveikio priemonių taikymo, žurnalistų etikos inspektorius galėtų konstatuoti (pripažinti skundą pagrįstu/iš dalies pagrįstu) pažeidimą, tačiau neskirti poveikio priemonės (2015-08-14 nutartis byloje Nr. A-1435-624/2015). Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje taip pat nurodoma, kad toks teisės aktuose nenumatytas sprendimas sukuria tam tikrą neapibrėžtumą, kas nėra priimtina gero administravimo principo požiūriu: viena vertus, toks viešojo administravimo subjekto sprendimas, kuriuo jokios poveikio priemonės nėra taikomos, nesukelia asmeniui jokių teisinių pasekmių, todėl, pagal vyraujančią administracinių teismų praktiką, negalėtų būti ginčo dalyku administraciniame teisme (nutartys bylose 2015-06-18 Nr. A-1435-624/2015, 2018-10-24 Nr. A-1592-520/2018); kita vertus, tokiam sprendime yra konstatuojamas tam tikrų aplinkybių buvimas/nebuvimas, jis (sprendimas) gali būti naudojamas kaip įrodymas kitoje byloje, todėl jau savaime gali apsunkinti asmeniui galimybę ginti savo teises arba saugomus interesus.

Kartu šis sprendimas visiškai prieštarauja imperatyvioms Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo nuostatomis, kurios nustato, jog priežiūros institucija priima sprendimą atsisakyti nagrinėti skundą ar jo dalį, jeigu nuo skunde ar jo dalyje nurodytų pažeidimų padarymo iki skundo padavimo praėjo daugiau kaip 2 metai. Taip pat priežiūros institucija priima sprendimą nutraukti skundo ar jo

dalis nagrinėjimą, jeigu nagrinėjant skundą ar jo dalį paaiškėja, jog yra suėjęs 2 metų senaties terminas. Be to, vadovaujantis Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo nuostatomis sprendimas dėl administracinės baudos skyrimo gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 2 metai nuo pažeidimo padarymo dienos, o kai pažeidimas trunkamasis, – nuo jo paaiškėjimo dienos.

Pažymėtina, jog šis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo sprendimas regis absoliučiai prieštarauja ir visiškai neseniai paties teismo suformuotai praktikai dėl skundo nagrinėjimo, kai senaties terminas sueina skundą nagrinėjant teisme. 2022 m. lapkričio 9 d. administracinėje byloje Nr. eA-799-422/2022 teisėjų kolegija sprendė, kad informacija, dėl kurios priimtas ginčijamas sprendimas, buvo paskelbta visuomenės informavimo priemonėse 2018 m., o skundą dėl sprendimo pirmosios instancijos teismui pareiškėjas padavė 2020 m. Todėl, net ir tuo atveju, jeigu būtų nustatyta, jog minėta informacija pažeidė pareiškėjo garbę ir orumą, pareiškėjo skunde, paduotame pirmosios instancijos teismui, prašomos taikyti poveikio priemonės negalėtų būti taikomos, nes yra pasibaigęs 2 metų senaties terminas. Tai reiškia, jog, pareiškėjo nuomone, pažeistos jo teisės, dėl kurių gynimo jis kreipėsi į teismą, teismine tvarka pagal skunde suformuluotą reikalavimą negali būti apgintos, nes sprendžiama dėl pareiškėjo prašomų Visuomenės informavimo įstatyme numatytų poveikio priemonių taikymo visuomenės informavimo priemonėms nėra pagrindo, kadangi yra pasibaigęs senaties terminas. Taigi toks skirtingas Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegijų (jose sutampant tam pačiam nariui) nuostatų aiškinimas sukelia tam tikrą teisinį neapibrėžtumą ir neaiškumą.

2023 m. birželio 21 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. eA-1026-1047/2023 Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas pateikė itin reikšmingą išaiškinimą dėl žurnalistų etikos inspektoriaus kompetencijos dėl skundų, kuriuose pažeidimu įvardijamas pareiškėjo užblokavimas socialiniame tinkle „Facebook“, jo komentarų trynimasis ar draudimas komentuoti. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija pažymėjo, kad Visuomenės informavimo įstatymo 50 straipsnio 1 dalyje nėra numatyta tokia žurnalistų etikos inspektoriaus funkcija, kurios pagrindu jis turėtų vertinti draudimą komentuoti socialinio tinklo „Facebook“ puslapiuose, žurnalistų etikos inspektoriui taip pat nėra suteikta teisė įpareigoti savivaldos institucijas leisti konkreitiems asmenims, šiuo atveju pareiškėjai, komentuoti savivaldos institucijos paskyroje socialiniame tinkle. Teisėjų kolegija pabrėžė, jog pareiškėja skunde žurnalistų etikos inspektoriui nenurodė jokios visuomenės informavimo priemonėje paskelbtos informacijos, dėl kurios būtų galima atlikti tyrimą visuomenės informavimo principų pažeidimo aspektu, taigi Žurnalistų etikos inspektoriaus tarnyba, vadovaudamasi Visuomenės informavimo įstatymo 50 straipsnio 3 dalies 8 punktu, 9 dalies 1 punktu, pareiškėjos skundą pagrįstai atsisakė nagrinėti.

Ataskaitiniais metais Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas dviejose nutartyse (2023 m. rugsėjo 20 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. eA-1125-821/2023 ir 2023 m. rugsėjo 27 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. eA-978-629/2023) nuosekliai plėtojo praktiką dėl žurnalistų etikos inspektoriaus kompetencijos vertinti socialinių tinklų paskyrose paskelbtos informacijos teisėtumą bei tokių paskyrų priskyrimą visuomenės informavimo priemonėms, o jo valdytojų pripažinimą viešosios informacijos rengėjais (skleidėjais). Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas šiose bylose pakartotojo savo praktikoje suformuotą nuostatą, kad žurnalistų etikos inspektorius prižiūri iš esmės visos viešosios informacijos skleidimą visuomenės informavimo priemonėse, nepriklausomai nuo to, kas yra jos rengėjas (skleidėjas). Interneto svetainė gali būti laikoma visuomenės informavimo priemone, tai iš esmės yra priemonė, kuria viešai skleidžiama informacija.

Teismas, vadovaudamasis viešosios informacijos skleidėjo ir rengėjo sąvokomis, taip pat įvertinęs informacinių technologijų plėtrą, jų vystymąsi ir šio proceso nulemtą visuomeninių santykių kaitą, išaiškino, kad konkreti socialinio tinklo paskyra atitinka informacinės visuomenės informavimo priemonės kriterijus, o asmuo, viešai paskelbęs savo asmeninėje socialinio tinklo „Facebook“ paskyroje informaciją, yra atsakingas už jos teisėtumą. Teisėjų kolegija pažymėjo, kad nors socialinio tinklo paskyros ir jos valdytojo (naudotojo) veikla bei teisinis statusas nėra specifiskai reglamentuoti Visuomenės informavimo įstatyme, tačiau socialinio tinklo paskyros valdytojas (naudotojas) negali būti eliminuojamas iš teisinio reguliavimo sferos.

Šiame kontekste tikslinga pažymėti, jog socialinio tinklo paskyros valdytojas žurnalistų etikos inspektoriaus sprendimu viešosios informacijos rengėju (skleidėju) pripažįstamas ad hoc, t. y. tik konkretaus vertinamo įrašo atveju. Įvertinęs ginčijamo įrašo viešumą, pasiekiamumą, tikslą, paskyros valdytojo veiklos metodus, žurnalistų etikos inspektorius konkretaus vertinamo įrašo atveju gali socialinio tinklo paskyros valdytoją pripažinti viešosios informacijos rengėju (skleidėju), tačiau tai nereiškia, kad visų būsimų jo įrašų atžvilgiu socialinio tinklo paskyros valdytojas automatiškai prilyginamas tradiciniam viešosios informacijos rengėjui (skleidėjui) ir kad jam suteikiamos tokios pačios Visuomenės informavimo įstatyme nustatytos teisės.